

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 297/09-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. októbra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti K., s. r. o., K., a Ing. V. K., K., vo veci namietaného porušenia ich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 v spojení s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky konaním Krajského súdu v Košiciach vo veci vedenej pod sp. zn. 9 Cb 1507/1996 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti K., s. r. o., a Ing. V. K. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. augusta 2008 doručená sťažnosť spoločnosti K., s. r. o., K. (ďalej len „sťažovateľka“), a Ing. V. K., K. (ďalej len „sťažovateľ“, spolu ďalej len „sťažovatelia“), ako ex-konateľa spoločnosti a fyzickej osoby vo veci namietaného porušenia ich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 v spojení s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“)

konaním Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. 9 Cb 1507/1996.

2. Z obsahu sťažnosti vyplýva:

„Predmetom tejto sťažnosti je zastavenie konania č. 9 Cb/1507/1996, vedeného na Krajskom súde v Košiciach a neodôvodnené prietahy v konaní, predchádzajúce tomuto zastaveniu.

Sťažovateľka č. 1 túto sťažnosť podáva s tým, že necháva na zvážení Súdu, či sa môže jej sťažnosťou zaoberať, keďže ju podáva ako zaniknutá osoba, po dátume svojho výmazu z Obchodného registra SR. Z dôvodu právnej istoty však, nezávisle na rozhodnutí ústavného súdu, podáva sťažnosť k ESLP, aby nestratila 6-mesačnú lehotu uplatniteľnosti sťažnosti, ak by táto sťažnosť bola prípadne neskôr posúdená ako neúčinný a neefektívny opravný prostriedok.

Nakoľko Sťažovateľka č. 1 v čase podávania tejto sťažnosti objektívne nejestvuje, z dôvodu právnej istoty podáva za Sťažovateľku č. 1 túto sťažnosť aj jej ex-konateľ, Sťažovateľ č. 2.

Sťažovateľ č. 3 podáva túto sťažnosť ako fyzická osoba, spoločník v Sťažovateľke 1 a vlastník jej obchodného podielu.“

Č., zahraničná pobočka v Slovenskej republike, B., podala 15. júla 1996 na krajskom súde žalobou proti spoločnosti K., s. r. o., K., a sťažovateľke o zaplatenie sumy 5 260 000 Sk s príslušenstvom zo zmluvy o úvere a následne v uvedenom roku aj návrh na vyhlásenie konkurzu. Krajský súd uznesením č. k. 1 K 256/96-16 z 20. januára 1998 vyhlásil konkurz na spoločnosť K., s. r. o., K., i sťažovateľku. Za správkyňu konkurznej podstaty ustanovil JUDr. I. S. Rozhodnutím krajského súdu č. k. 1 K 256/96-31 z 12. januára 2000 v spojení s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 1 Obo 217/2000 zo 14. septembra 2000 bol konkurz na majetok sťažovateľky zrušený a uznesením z 9. júla 2007 bol povolený výmaz sťažovateľky z Obchodného registra Okresného súdu Košice I. K výmazu z obchodného registra došlo 17. septembra 2007. Následne krajský súd 26. mája 2008 uznesením č. k. 9 Cb 1507/1996-47 konanie proti sťažovateľke zastavil s odôvodnením, že výmazom

z obchodného registra stratila spôsobilosť byť účastníkom konania. Proti rozhodnutiu o zastavení konania podala sťažovateľka 19. júna 2008 odvolanie a následne 8. augusta 2008 v čase, keď o odvolaní najvyšší súd ešte nerozhodol, podala sťažnosť ústavnému súdu.

II.

3. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľov predbežne prerokoval podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a skúmal, či spĺňa zákonom predpísané náležitosti podľa § 20 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde a či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti vychádzal z toho, že podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov ustanovených v zákone.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

4. Ústavný súd sa najprv zaoberal otázkou, či sťažovatelia sú subjektmi oprávnenými namietat' porušenie svojich práv postupom a rozhodnutím krajského súdu, a dospel

k záveru, že to tak nie je. Sťažovateľka ako právnická osoba zanikla bez právneho nástupcu a 17. septembra 2007 bola vymazaná z obchodného registra. Uvedeným dňom stratila spôsobilosť byť účastníkom konania, v dôsledku čoho bolo konanie proti nej zastavené. Ústavný súd už vo svojej rozhodovacej činnosti vyslovil, že právnická alebo fyzická osoba môže uplatniť námietku porušenia svojich základných práv a slobôd iba v prípade, ak je vo vzťahu s účastníkmi konania (II. ÚS 191/04).

Sťažnosť ústavnému súdu bola podaná právnickou osobou, ktorá bola vymazaná z obchodného registra, ako aj jej bývalým konateľom. Tak právnická osoba, ako aj bývalý konateľ prestali byť účastníkmi konania, ktoré sa vedie iba proti úpadcovi K., spol. s r. o., K. Na základe uvedeného ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú zjavne neoprávnenou osobou. Za takú osobu označil ústavný súd aj sťažovateľa, ktorý podal sťažnosť ako fyzická osoba.

5. Ústavný súd pre úplnosť uvádza, že uznesenie krajského súdu sp. zn. 9 Cb 1507/1996 z 26. mája 2008, ktorým bolo konanie proti sťažovateľke zastavené, nadobudlo právoplatnosť 13. novembra 2008.

6. Vzhľadom na skutočnosť, že ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľov, ako aj ich žiadosťou o ustanovenie právneho zástupcu pre konanie pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. októbra 2009